wa *Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba**. [38] Bóg nie jest [Bogiem] umarłych, lecz żywych; wszyscy bowiem dla Niego żyją». [39] Na to rzekli niektórzy z uczonych w Piśmie: «Nauczycielu, dobrze powiedziałeś». [40] I już o nic nie śmieli Go pytać.

Mesjasz Synem Bożym*

[41] Natomiast On rzekł do nich: «Jak można twierdzić, że Mesjasz jest synem Dawida? [42] Przecież sam Dawid mówi w Księdze Psalmów: *Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, [43] aż położę nieprzyjaciół Twoich jako podnóżek pod Twoje stopy**. [44] Dawid nazywa Go Panem: jak zatem może być On [tylko] jego synem?»

Ostrzeżenie przed uczonymi w Piśmie*

[45] Gdy cały lud się przysłuchiwał, rzekł do swoich uczniów: [46] «Strzeżcie się uczonych w Piśmie, którzy z upodobaniem chodzą w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. [47] Objadają oni domy wdów i dla pozoru długo się modlą. Ci tym surowszy dostaną wyrok».

Wdowi grosz*

21 [1] Podniósłszy oczy, zobaczył, jak bogaci wrzucali swe ofiary do skarbony. [2] Zobaczył też, jak pewna uboga wdowa wrzuciła tam dwa pieniążki, [3] i rzekł: «Prawdziwie, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni. [4] Wszyscy bowiem wrzucali na ofiarę Bogu z tego, co im zbywało; ta zaś z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie».

MOWA O ZBURZENIU JEROZOLIMY I PRZYJŚCIU CHRYSTUSA

Zniszczenie świątyni*

[5] Gdy niektórzy mówili o świątyni, że jest przyozdobiona pięknymi kamieniami i darami, powiedział: [6] «Przyjdzie czas, kiedy z tego, na co patrzycie, nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie był zwalony». [7] Zapytali Go: «Nauczycielu, kiedy to nastąpi? I jaki będzie znak[s], gdy to się dziać zacznie?»

Początek boleści*

[8] Jezus odpowiedział: «Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem[s] i będą mówić: „To ja jestem" oraz: „Nadszedł czas". Nie podążajcie za nimi! [9] I nie trwóżcie się, gdy posłyszycie o wojnach i przewrotach. To najpierw *musi się stać*, ale nie zaraz nastąpi koniec». [10] Wtedy mówił do nich: «*Powstanie naród przeciw narodowi* i królestwo przeciw królestwu. [11] Wystąpią silne trzęsienia ziemi, a miejscami głód i zaraza; ukażą się straszne zjawiska i wielkie znaki na niebie.

Prześladowanie uczniów*

[12] Lecz przed tym wszystkim podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydadzą was do synagog i do więzień oraz z powodu mojego imienia wlec was będą przed królów i namiestników. [13] Będzie to dla was sposobność do składania świadectwa. [14] Postanówcie sobie w sercu nie obmyślać naprzód swej obrony. [15] Ja bowiem dam wam wymowę i mądrość, której żaden z waszych prześladowców nie będzie mógł się oprzeć ani sprzeciwić. [16] A wydawać was będą nawet rodzice i bracia, krewni i przyjaciele i niektórych z was o śmierć przyprawią. [17] I z powodu mojego imienia będziecie w nienawiści u wszystkich. [18] Ale włos z głowy wam nie spadnie. [19] Przez swoją wytrwałość ocalicie* wasze życie.

Znaki zapowiadające zburzenie Jerozolimy*

[20] Skoro zaś ujrzycie Jeruzalem otoczone przez wojska, wtedy wiedzcie, że jego spustoszenie jest bliskie. [21] Wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry; ci, którzy są w mieście, niech z niego uchodzą, a ci, co po wsiach, niech do niego nie wchodzą. [22] Będzie to bowiem *czas pomsty**, aby spełniło się

20,37 Wj 3,2.6.
20,41-44 Por. Mt 22,41-45; Mk 12,35nn.
20,43 Ps 110[109],1.
20,45nn Por. Mt 23,1-36 z przyp.; Mk 12,38nn.
21,1-4 Por. Mk 12,41-44.
21,5-11 Por. Mt 24,1-8 z przyp.; Mk 13,1-8.
21,8-11 Por. Mt 24,4-8; Mk 13,5-8.
21,12-19 Por. Mt 24,9-14; Mk 13,9-13.
21,19 Część rkp ma: „ocalcie!"
21,20-24 Por. Mt 24,15-22 z przyp.; Mk 13,14-20.
21,22 Oz 9,7.

wszystko, co jest napisane. [23] Biada brzemiennym i karmiącym w owe dni! Nastanie bowiem wielki ucisk na ziemi i gniew na ten naród: [24] jedni polegną od miecza, a drugich zapędzą w niewolę między wszystkie narody. A *Jeruzalem będzie deptane przez pogan**, aż czasy pogan się wypełnią.

Przyjście Chrystusa*

[25] Będą znaki[s] na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec huku morza i jego nawałnicy. [26] Ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte*. [27] Wtedy ujrzą *Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku** z mocą i wielką chwałą. [28] A gdy się to dziać zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie».

Przykład z figowca*

[29] I powiedział im przypowieść: «Spójrzcie na figowiec i na wszystkie drzewa. [30] Gdy widzicie, że wypuszczają pąki, sami poznajecie, że już blisko jest lato. [31] Tak i wy, gdy ujrzycie te wszystkie wydarzenia, wiedzcie, iż blisko jest królestwo Boże. [32] Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie. [33] Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

Potrzeba czujności*

[34] Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie spadł na was znienacka [35] jak potrzask. Przyjdzie on bowiem *na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi**. [36] Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym».

21,24 Za 12,3 (LXX). W planie Bożym poganie zajmą miejsce Żydów; zob. 20,16; Rz 11,25-36.
21,25-28 Por. Mt 24,23-31 z przyp.; Mk 13,24-27.
21,26 Por. Iz 34,4.
21,27 Dn 7,13.
21,29-33 Por. Mt 24,32-35 z przyp.; Mk 13,28-31.
21,34nn Por. Mt 24,42nn; Mk 13,33-37.
21,35 Iz 24,17.

Ostatnie dni Jezusa

[37] W ciągu dni nauczał Jezus w świątyni, a wychodząc, noce spędzał na górze zwanej Oliwną. [38] A rano cały lud śpieszył do Niego, aby Go słuchać w świątyni.

MĘKA I ZMARTWYCHWSTANIE JEZUSA CHRYSTUSA

Spisek przeciw Jezusowi i zdrada Judasza*

22 [1] Nadchodziła uroczystość Przaśników[s], tak zwana Pascha[s]. [2] Arcykapłani i uczeni w Piśmie szukali sposobu, jak by Go zabić, gdyż bali się ludu.

[3] Wtedy szatan wstąpił w Judasza, zwanego Iskariotą, który był jednym z Dwunastu. [4] Poszedł więc i zmówił się z arcykapłanami oraz dowódcami straży, jak ma im Go wydać. [5] Ucieszyli się i ułożyli się z nim, że dadzą mu pieniądze. [6] On zgodził się i szukał sposobności, żeby im Go wydać bez [wiedzy] tłumu.

Przygotowanie Paschy*

[7] Tak nadszedł dzień Przaśników, w którym należało ofiarować Paschę. [8] Jezus posłał Piotra i Jana z poleceniem: «Idźcie i przygotujcie nam Paschę, byśmy mogli ją spożyć». [9] Oni Go zapytali: «Gdzie chcesz, abyśmy ją przygotowali?» [10] Odpowiedział im: «Oto gdy wejdziecie do miasta, spotka się z wami człowiek niosący dzban wody. Idźcie za nim do domu, do którego wejdzie, [11] i powiedzcie gospodarzowi: „Nauczyciel pyta cię: Gdzie jest izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami?" [12] Ów zaś wskaże wam salę dużą, usłaną; tam przygotujecie». [13] Oni poszli, znaleźli [wszystko] tak, jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

Ostatnia Pascha

[14] A gdy nadeszła pora, zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. [15] Wtedy rzekł do nich: «Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. [16] Albowiem powiadam wam: Nie będę (już) jej spożywać, aż się spełni* w królestwie Bożym».

22,1-6 Por. Mt 26,1-5.14nn; Mk 14,1n.10n.
22,7-13 Por. Mt 26,17nn; Mk 14,12-16 z przyp.
22,16 Zob. przyp. do Mt 26,29.